

стихове, разкази и повести показаха, че българката не е лишена отъ поетически даръ и отъ умение да разкаже онова, което преживѣва. Повеститѣ на Ана Карима, стихотворенията и разказитѣ на Дора Габе, Екатерина Ненчева, Мара Бѣлчева, Багряна и др. сж най-добро доказателство, че и българската жена може да бжде добра писателка, вѣрно да долавя трептенията на живота и художествено да ги разказва.

Една отъ най-виднитѣ български поетеси е Дора Габе. Тя е родена на 28 августъ 1886 година въ Добричъ, който презъ 1913 г. заедно съ други български градове и села подпадна подъ румънска власть. Детскитѣ си години Дора Габе е прекарала на село, въ бащиния си чифликъ, 30 километра далечъ отъ Добричъ. Тукъ, на полето, по нивитѣ и изъ гората преминали първитѣ детски години на младата девойка. Училище нѣмало, затова и основното си образование тя получила въ родителската си кжща, отъ дето направо постъпила въ прогимназия. Игрива и палава, тя често била наказвана въ училището за немирство, но била обичана отъ учителитѣ, защото се учела много добре. За лудориитѣ ѝ я наказвали, за хубавитѣ ѝ успѣхи я сочели като примѣръ на другаркитѣ ѝ. Още въ прогимназиалнитѣ класове Дора Габе пишела стихотворения въ албумитѣ на съученичкитѣ си. Когато била на 11 годишна възраст, написала едно хубаво стихотворение. Учителката го прочела, харесало ѝ се и го изпратила да се напечати въ едно детско списание.

Гимназиално образование Дора Габе получила въ Варна. Поради сериозно заболяване, прекъснала образованието си. Въ VI класъ не следвала, а се готвѣла сама въ кжщи, и въ края на го-